

DISTANČNÍ VÝUKA

Zelená třída 3.11. - 6.11. 2020

Téma: „Tiše, tiše, ježek spí...“

Hlavním cílem tématu je seznámení dětí se životem ježků,

rozvoj úcty k životu ve všech jeho podobách, podpora řečových schopností, utvrzení se v pocitu sounáležitosti s přírodou, orientace v ročních obdobích, tvořivé myšlení, spolupráce dětí.

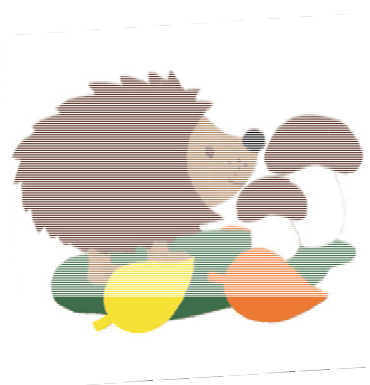
1. Básnička: (procvičení hlásky „ž“)

Ježek a užovka

Žene ježek užovku
po pěšině k potoku.
Běží za ní, co jen může,
než mu žbluňkne do kaluže.
Vzal si boty kožené,
že užovku dožene.

2. Cvičení s říkadly:

Hruška na zem padala,

(děti stojí v kruhu, ruce v bok)

tlesk, plesk, bum,

(zastavit, tlesknout nad hlavou, plesknout o stehna v předu, mírný podřep, plesknout oběma rukama o zem před sebou ve dřepu)

ježečkovi na záda,

(rytmický klus po kruhu)

tlesk, plesk, bum,

(zastavit, tlesknout nad hlavou, plesknout o stehna v předu, mírný podřep, plesknout oběma rukama o zem před sebou ve dřepu)

ježeček se zlobil hned,

(děti se otočí čelem do kruhu, uchopí se za ruce a těžkým krokem jdou ke středu kruhu, zastaví se, pustí ruce)

tlesk, plesk, bum,

(zastavit, tlesknout nad hlavou, plesknout o stehna v předu, mírný podřep, plesknout oběma rukama o zem před sebou ve dřepu)

celou hrušku za to sněd

(napodobování jezení)

tlesk, plesk, bum.

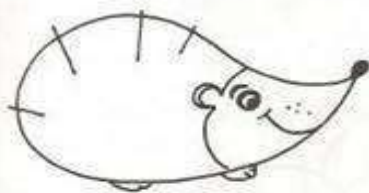
(zastavit, tlesknout nad hlavou, plesknout o stehna v předu, mírný podřep, plesknout oběma rukama o zem před sebou ve dřepu)

3. Modelování ježků – koulení modelovací hmoty mezi dlaněmi nebo dlaní po podložce, protažení čumáčku, vytvoření bodlinek zaštipováním prsty nebo zapíchnutím nalámaných kousků špejlí.

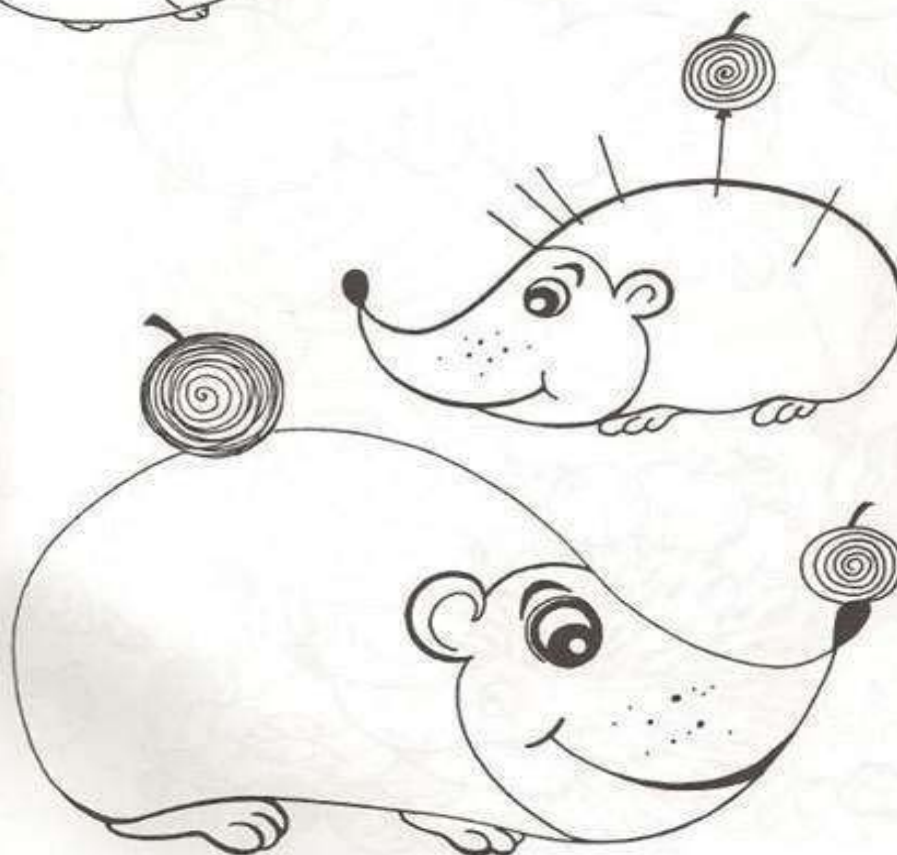

4. Pracovní listy:

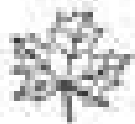
JEŽEČEK PÍCHÁČEK

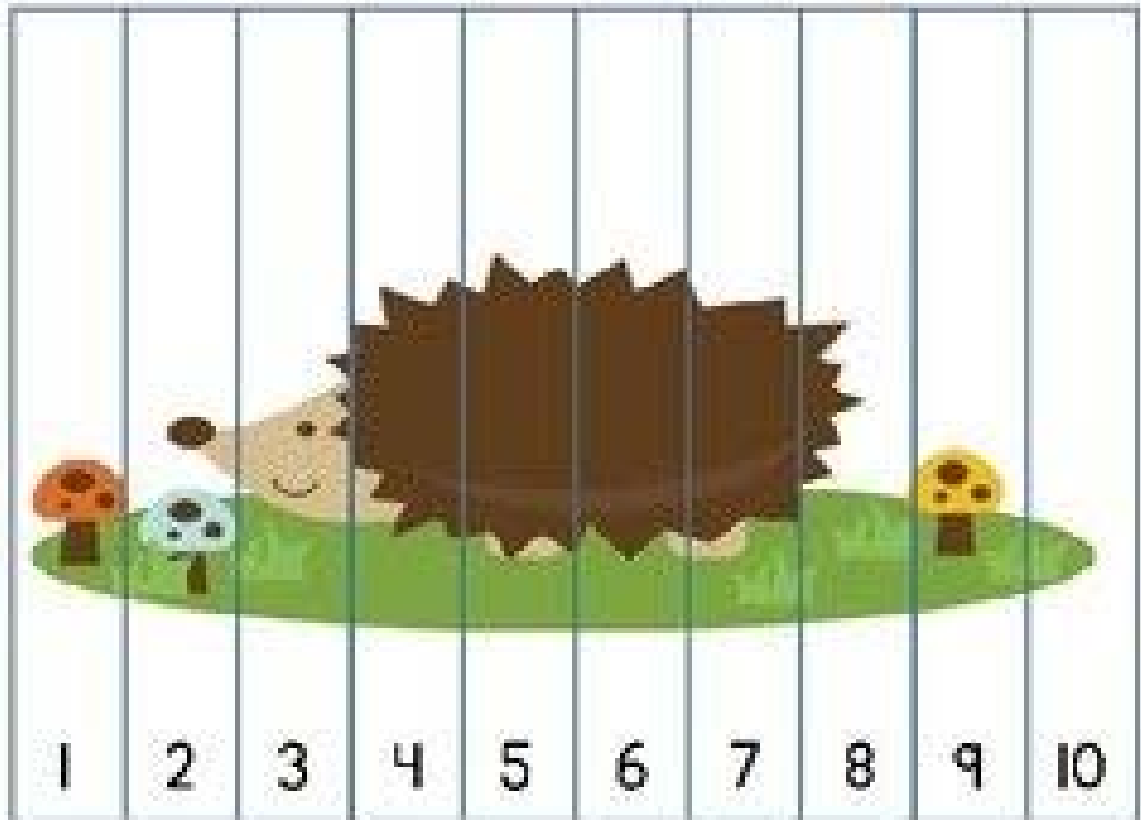

Na obrázku ježeček,
jmenuje se Pícháček.
Na podzim si navléká
na bodlinky jablka.
Kolik jablek ježek má?
Každý snadno spočítá.

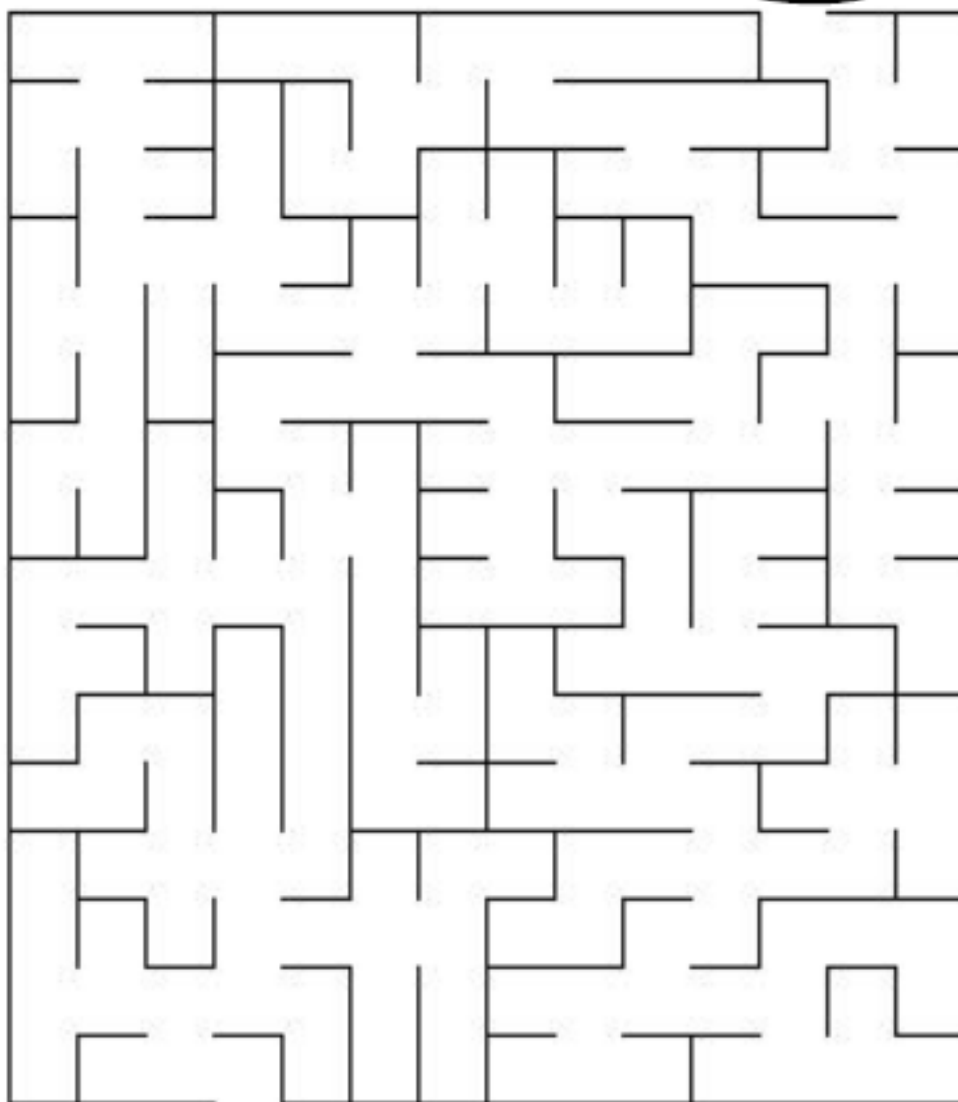

GRAFICKÉ CVIČENÍ JEMNÉ MOTORIKY: Procvičení rovných čar a krouživého pohybu ruky.
Prosím tě, pomoz ježčí rodině obléci pichlavé šaty. A na bodlinky jim přikreslí kulatá jablčka. Nejmenší ježeček jen takřka unese jedno jablčko, větší ježek unese dvě, největší ježek tři jablka. Který ježek je malý a který velký? Který je uprostřed? Kolik ježků je na obrázku? Jeden je malý, druhý větší a třetí největší. Velký ježek je tatínek, menší máma a ten nejmenší je jejich synek. Ježkové mají do zimy ještě dost času, nakreslí pěkná kulatá jablčka i vlnude okolo nich. Na lůžku nešiš, bořelo by jí to.

Pomozte ješkovi najít jablíčka:

5. Pohádka:

Ježek a jablíčko

Jednou si tak ježek
Jaroslav vykračoval lesem.

Tu slupnul žízalu, tu nějakého brouka a bylo mu
dobře. Vtom však před sebou uviděl jiného ježka,
který si na hřbetě nesl jablíčko.

„Tak to jsem ještě neviděl,“ rozesmál se ježek Jaroslav. „Tahat se na
hřbetě s nějakým jabkem. Nejseš ty nějakej divnej?“ a smál se dál, až se za břicho popadal.

„Já jsem namalovanej,“ řekl druhý ježek. „Mně to nevadí, já nic necítím.“

„Jak to, namalovanej?“ divil se ježek Jaroslav.

„No, já jsem totiž utekl z kresleného filmu, už mě to tam nebavilo.“

„Jo ták, takže to jabko ti nakreslil nějakej malíř?“ chtěl vědět Jaroslav.

„Přesně tak,“ přitakal ten nakreslený.

„A viděl vůbec ten pan malíř někdy nějakýho skutečného ježka?“ ptal se Jaroslav dál.

„No nevím, asi si myslel, že si na tom jablíčku pochutnám,“ usoudil obrázkový ježek.

„Brrr, jabka ježci nejedí. My se v nich jenom válíme, protože hezky voní.“

„Opravdu?“ divil se ježek z filmu. „Tak to běž tomu panu malíři vysvětlit,“ navrhl Jaroslavovi.

„No jo, ale jak se tam dostanu?“ mudroval ježek Jaroslav.

„To je jednoduchý,“ mýnil ježek s jablíčkem, „já jsem šel nejdřív rovně za nosem, potom
doleva a nakonec doprava, až jsem se ocitl tady. Tak to zkus vzít opačně,“ radil svému
živému kamarádovi.

Jaroslav o tom chvíli přemýšlel, ale pak se rozhodl, že to zkusí.

„Tak jo, půjdu za panem malířem, počkej tady,“ řekl druhému ježkovi a vydal se na cestu.
Šel tedy doleva, potom doprava a pak rovně za nosem. A najednou lup! Ocitl se na papíře.

Pan malíř se podíval na ježka a podivil se, že si na zádech nenese vůbec žádný náklad.

„Vždyť jsem ti namaloval jablíčko. Ty jsi ho už snědl?“

„Kdepak,“ ozval se z papíru ježek Jaroslav. „Nemám jabka rád. Daleko víc si pochutnám
na žízale,“ vysvětloval.

„No jo, ježku,“ zamyslel se pan malíř, „ale s tím jablíčkem to bylo hezčí.“

Žízaly jsou takové ošklivé, to se dětem nebude líbit.“

„Proč by se to dětem nelíbilo?“ nechápal Jaroslav. „Žízaly přece nevypadají
špatně. Když se ta žízala v mé puse bude usmívat, tak se to dětem líbit bude.“

„Myslíš, ježku?“ pochyboval pan malíř. „No, můžeme to zkusit.“

A pan malíř mu přimaloval do pusy žízalu, která se hezky usmívala.

„Není to špatné,“ usoudil nakonec pan malíř.

Jaroslavovi se ulevilo. „Víte, já jsem ježek Jaroslav, bydlím tady v lese
a ten namalovaný ježek mě za vámi poslal, abych vám to vysvětlil.“

„Ach tak,“ pochopil náhle pan malíř, „mně to bylo hned divné, že by se ježek sám
přemaloval.“

A Jaroslav se nabídl, že toho nakresleného zavolá zpátky. Šel zase rovně za nosem, potom
doleva a nakonec doprava, až na lesní cestě uviděl ježka s jablíčkem.

„Tak jsem ti to zařídil,“ volal Jaroslav s rozesmátou žízalou v puse, kterou mu pan malíř
nakreslil.

„To je krásná žízala!“ liboval si nakreslený ježek a hned pelášil za panem malířem, aby
ho takovou krásnou žízalou také obšťastnil.

Ježek Jaroslav byl spokojený a šel to povyprávět paní ježkové a ježčatům.

Celá rodinka se tomu moc smála. Paní ježková udělala k obědu žízalu na cibulce
a všem to velice chutnalo.

Napsala: RENATA NOVOTNÁ

30 Draček

Draček 4/2016